

cillineoplossing. Tevens geef ik nu 600.000 E depocilline i.m. De wond behoeft niet te worden getamponneerd. De patiënt krijgt de opdracht mee naar huis de ingespoten Novocaineoplossing naar proximaal weg te masseren. De verdoving duurt dan minder lang en de napijn is geringer. Het is opvallend dat hij, de volgende dag terugkomende, geen spontane pijn meer heeft. Veiligheidshalve geef ik nog enkele dagen depocilline i.m. Het verdere verloop van het aldus behandelde subcutane panaritium is gelijk aan een normale wondgenezing.

U. J. Mansholt, Winsum (Gr.)

BOEKBESPREKING

Dr J. H. Baay: Ongevallen bij kinderen. Van Gorcum en Comp. n.v. Assen 1960. 126 bladzijden, ingenaaid f 7,90, gebonden f 9,90.

Het Instituut voor Sociale Geneeskunde te Utrecht heeft een onderzoek verricht naar de preventiemogelijkheden van ongevallen bij kinderen, in samenwerking met de Gemeentelijke Geneeskundige en Gezondheidsdienst van Dordrecht. Voor dit onderzoek is medewerking gevraagd aan de huisartsen, specialisten en poliklinieken. Terwijl uit de literatuur te verwachten was, dat 75 procent van de huisartsen zou deelnemen, was de deelneming van 15 op 31 huisartsen een teleurstelling. De uitsluitend schriftelijke voorbereiding is hiervan zeker de oorzaak. Persoonlijk contact van de onderzoeker met de huisartsen had wellicht betere resultaten kunnen afwerpen. Van de ruim 300 aangegeven ongevallen in een half jaar bij kinderen van 0-15 jaar, heeft de schrijver langs analytische weg gezocht naar de preventiemogelijkheden. Hij komt tot de conclusie, dat in 38 procent van de gevallen door een een-

voudige maatregel of wijziging van de materiële situatie, alsmede door maatregelen op het gebied van opvoeding en voorlichting, het ongeval te voorkomen zou zijn geweest. Naar analogie van andere onderzoekingen blijkt de vrijdag een top te vertonen, die door een verminderde concentratie van de kinderen tegen het eind van de week te verklaren is.

Dit boek kan er toe bijdragen, dat van medische zijde nog meer dan voorheen medewerking wordt verleend aan alle organisaties (kruisverenigingen, onderwijsinstellingen), die de ouders willen voorlichten over de preventie van ongevallen. In dit verband kan de aandacht worden gevestigd op de brochure: „Was dat nou nodig?” van Jo Manassen (Uitgave Stichting „Voor het Kind”, Emmastraat 38 te Amsterdam-Z, ten behoeve van de Commissie Voorlichting Kinderbescherming en Kinderhygiëne. 1959. 32 bladzijden f 0,25). Deze brochure is een op populaire wijze geschreven boekje voor ouders van kleine kinderen, waarin in de vorm van korte verhaaltjes enkele alledaagse ongevallen worden besproken. De voorbeelden zijn ontleend aan het bovengenoemde onderzoek in Dordrecht. Iets voor de lectuur in de wachtkamers van huisarts en kleuterbureau!

K. Gill

HET LEZEN WAARD

Gezins sociologie ((1960) Dr R. Eijssink, van Loghum Slaterus, Arnhem. 131 bladzijden, gebonden f 7,50) wordt aangekondigd als een: „Proeve van een systematische inleiding.” De auteur bedoelt „een hanteerbare bijdrage te leveren tot de wetenschappelijke discussie over dit onderwerp”. Nu het gezin zo in het centrum van de belangstelling van de huisarts staat lijkt dit boek haast op verzoek geschreven.

NEDERLANDS HUISARTSEN GENOOTSCHAP

VAN DE REDACTIECOMMISSIE

Met ingang van 26 november 1960 is Dr F. J. A. Huygen voorzitter van het Nederlands Huisartsen Genootschap. Hij was achtereenvolgens lid van de werkgroep tot oprichting van het Genootschap, bestuurslid en de laatste drie jaar vice-voorzitter.

Hij behaalde in 1943 het artsdiploma en vestigde zich als huisarts te Lent. In 1948 promoveerde hij op een proefschrift „Lobaire pneumonie als besmettelijke ziekte”. Van zijn hand verschenen in „huisarts en wetenschap” verscheidene artikelen en beschouwingen, waarvan de serie „N.H.G. - Quo vadis?” wel van bijzonder allure is.

Sedert enkele jaren maakt Huygen deel uit van de redactie van het Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde. Zeer recent werd hij benoemd tot docent in de faculteit der geneeskunde aan de R.K. Universiteit te Nijmegen voor het geven van onderwijs in de sociale geneeskunde van het gezin. Dit maakt duidelijk dat het Genootschap zich bijzonder verheugt over deze benoeming van Huygen, die zich bovendien heeft doen kennen als een beeldend kunstenaar en die ook voor sportbeoefening nog tijd weet te vinden.

H.

JAAROVERZICHT 1960 VAN DE SECRETARIS VAN HET N.H.G.

Een jaarverslag in engere zin kan zich beperken tot de concrete gegevens en cijfers terzake al hetgeen zich in het afgelopen jaar binnen het Genootschap heeft afgespeeld. Uw secretaris geeft er echter de voorkeur aan hier en daar tevens de problematiek, die met de verschillende activiteiten samenhangt, in het kort aan te roeren en daarbij ook enige aandacht te besteden aan de relaties van het N.H.G. met de hem omringende buitenwereld en aan reacties, die daaruit over en weer resulteren. In deze zin is dus dit jaarverslag, zonder de allure van een terugblik aan te nemen, meer een jaaroverzicht geworden en ook als zodanig bedoeld.

Bij de aanvang van het verslagjaar telde het Genootschap in totaal 791 leden, van wie 27 buitengewone en 3 corresponderende leden.

Door de dood ontvielen ons de leden: K. J. J. James te Amstelveen, P. Dooremans te Lage Zwaluwe, A. v. d. Bijl te